

สรุปผลและอภิปราย

แยกออกตามหัวข้อต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

5.1 การศึกษาความสัมพันธ์ของสเปซิฟิโรรีเทนกับความเข้มข้นของสารละลาย

ค่าสเปซิฟิโรรีเทนของซูโครสที่ได้จากการทดลองโดยความเข้มข้นของสารละลายซูโครสที่มีค่าต่าง ๆ กันตั้งแต่ 0.2 ถึง 0.52 กรัมต่อ ลบ.ซม. ต่างกันไปในการทดลองแต่ละครั้งอาจเนื่องมาจากสาเหตุ

1. ความชื้น ความชื้นจะทำให้การชั่งปริมาณซูโครสผิดพลาดได้ โดยจะได้จำนวนซูโครสน้อยกว่าความเป็นจริง และจะมีผลต่อการวัดมุมโรเตชันได้มากขึ้น เมื่อใช้สารละลายซูโครสที่มีความเข้มข้นต่ำ
2. ข้อผิดพลาดอื่นเนื่องมาจากเครื่องมือ เช่น ความคลาดเคลื่อนของเครื่องตวง เครื่องชั่ง และเวอร์เนียร์สำหรับอ่านมุมโรเตชันตลอดจนการติดตั้ง polarimeter เป็นต้น
3. การอ่านมุมโรเตชัน การอ่านมุมโรเตชันมีโอกาสผิดพลาดได้ถ้าแนวสายตามองทดลองไม่ได้อยู่ในแนวเคมระหว่างการทำอ่านทุกครั้ง
4. การเปลี่ยนแปลงความเข้มข้นของท่งน้ำเค็มแสง โดยเฉพาะหลอดไฮปรอทที่ใช้ ทำให้อ่านมุมโรเตชันได้ยาก และมีโอกาสผิดพลาดได้มาก อนึ่งในการใช้ฮีเลียม-นีออนเลเซอร์เป็นต้นกำเนิดแสงจำเป็นต้องใช้กระจกฉากกันระหว่างโพลาไรมิเตอร์กับกล้องโทรทรรศน์ อาจทำให้การอ่านค่ามุมโรเตชันผิดพลาดได้บ้าง

จากรูปที่ 4.1 และ 4.2 อาจเห็นได้ว่าค่ามุมโรเตชัน α และสเปซิฟิโรรีเทน $[\alpha]$ ไม่แปรแบบเชิงเส้นตามความเข้มข้น c ซึ่งหมายถึงนิยามสำหรับสเปซิฟิโรรีเทนซึ่งน่าจะใช้ได้กับทุกค่าความเข้มข้น c ไม่ถูกต้อง ซึ่งทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปฏิกิริยาระหว่างกันของโมเลกุลในสารละลายไม่มีผลต่อการวัดคิรอลแอคทีวิตีแบบเชิงเส้นกับความเข้มข้น

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ว่าค่าสเปซฟิคโรเทชั่นที่สอดคล้องกับความเข้มข้นต่าง ๆ กันของสารละลายซูโครสจะเป็นไปตามสมการ

$$[\alpha] = L + Mc + Nc^2 \quad (5.1)$$

เมื่อ c เป็นความเข้มข้นของสารละลายซูโครส (กรัม/ลบ.ซม.) สำหรับแสงสีแดงความยาวคลื่น 6328 อังสตรอม ณ 30 องศาเซลเซียส ได้ทำการทดลองคำนวณค่า L M และ N โดยเครื่องคอมพิวเตอร์ Digico Micro 16 (ภาคผนวก) โดยได้

$$L = 56.8747$$

$$M = -28.9438$$

$$N = 5.24731$$

ซึ่งเมื่อแทนค่า L M และ N ในสมการ (5.1) แล้วสมการ (5.1) ก็น่าจะเป็นนิยามของสเปซฟิคโรเทชั่นสำหรับสารละลายซูโครสดังกล่าวได้

5.2 การศึกษาความสัมพันธ์ของสเปซฟิคโรเทชั่นกับความยาวคลื่นแสงที่ใช้

จากการที่มีความคลาดเคลื่อนระหว่างค่าสเปซฟิคโรเทชั่นที่ได้จากการทดลองและที่ได้จากการคำนวณ แสดงว่าน่าจะมีสาเหตุดังกล่าวแล้วในหัวข้อ 5.1

อย่างไรก็ตามสรุป สำหรับสารละลายซูโครสได้

$$1. [\alpha]_{30} = 4.2805353 + \frac{1.5813684 \times 10^9}{\lambda^2} + \frac{7.523388 \times 10^{15}}{\lambda^4} \quad (5.2)$$

$$2. [\alpha]_{40} = 3.0488668 + \frac{1.6483758 \times 10^9}{\lambda^2} + \frac{6.563768 \times 10^{15}}{\lambda^4} \quad (5.3)$$

$$3. [\alpha]_{50} = 4.0035055 + \frac{1.5986846 \times 10^9}{\lambda^2} + \frac{6.9550437 \times 10^{15}}{\lambda^4} \quad (5.4)$$

$$4. [\alpha]_{60} = 4.048571 + \frac{1.6109559 \times 10^9}{\lambda^2} + \frac{6.3769755 \times 10^{15}}{\lambda^4} \quad (5.5)$$

เมื่อ λ เป็นความยาวคลื่นของแสงที่ใช้มีหน่วยเป็นอังสตรอม (Angstrom) จากสมการ
 คิงการวีนางาสังเกตว่าค่า A , B และ C มีขนาดใกล้เคียงกันมากที่อุณหภูมิต่าง ๆ
 ซึ่งหมายถึงความไม่ขึ้นต่ออุณหภูมิของ สเปกตริกโรเทชัน

5.3 การศึกษาความสัมพันธ์ของสเปกตริกโรเทชันกับอุณหภูมิ

จากการทดลองและเหตุผลดังกล่าวแล้วในตอนต้น พบว่าค่าสเปกตริกโรเทชัน
 เปลี่ยนแปลงน้อยมากจนอาจถือได้ว่าการทดลองทั่วไปในห้องปฏิบัติการ เราอาจไม่ต้อง
 คำนึงถึงผลอันเกิดจากการเปลี่ยนอุณหภูมิใด อย่างไรก็ตามจากผลการคำนวณพอสรุปได้ว่า
 การทดลองของสเปกตริกโรเทชันของสารละลายในสารละลายซูโครสมีไม่ถึง 0.1
 เปอร์เซนต์ ต่อ 1 องศาเซลเซียส

ความยาวคลื่น ($\text{\AA}$)	4358.34	5460.73	5780.13	5892.6177	6328
อัตราการลดเฉลี่ย ของ $[\alpha]$ ต่อ องศาเซลเซียส	0.0614386	0.0175174	0.0123568	0.010939	0.006872

ตาราง 5.1 แสดงอัตราการลดของสเปกตริกโรเทชันต่อ 1 องศาเซลเซียส

5.4 การตรวจปริมาณซูโครสในน้ำตาลที่มีขายในท้องตลาด

ในการทดลองหาปริมาณซูโครสในน้ำตาลก้อน 3 ยี่ห้อ และน้ำตาลทรายที่ผลิต
 จาก 2 โรงงาน พบว่าน้ำตาลดังกล่าวมีความบริสุทธิ์สูงมาก และน้ำตาลที่มีราคาแพงมี
 ความบริสุทธิ์กว่าน้ำตาลที่มีราคาถูกกว่าเล็กน้อย ซึ่งเป็นข้อน่าคิดว่าการปลอมปนอาจใช้
 ต้นทุนในการผลิตสูงกว่าการผลิตอย่างธรรมดา ๆ ก็ได้

5.5 ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการตรวจหาความสัมพันธ์ระหว่างระยะทางที่แสงที่ใช้เดินทางผ่านสารละลายที่เป็นออปติคอล แอคทีฟ กับสเปกโตรโตรีเทชันในงานวิจัยที่จะทำต่อไป
2. ควรมีการทดสอบทำนองเดียวกันนี้กับสารออปติคอล แอคทีฟต่าง ๆ ให้มากขึ้น เพื่อตรวจดูว่ามีผลแตกต่างไปจากการใช้โครสมากน้อยเพียงใด
3. ในการศึกษาสเปกโตรโตรีเทชันที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความยาวคลื่นแสงที่ผ่านสารละลายหลายค่า น่าจะใช้แสงจากเลเซอร์ชนิดอื่นที่สามารถเปลี่ยนค่าความยาวคลื่นได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความยาวคลื่นสั้น ๆ เพราะค่าของมุมโรเทชันค่อนข้างมาก ทำให้ผลกระทบเนื่องจากการอ่านค่ามุมโรเทชันผิดพลาดมีน้อยลง แต่ควรใช้เครื่องกรองแสงที่ไม่ก่อให้เกิดการหักเหเข้า ๆ ภายในเครื่องกรองแสงนั้น ซึ่งจะทำให้โอกาสที่จะอ่านมุมโรเทชันคลาดเคลื่อนมีมากขึ้น
4. ควรมีการวิจัยส่วนตรวจวัดสัญญาณ (Detection unit) เพื่อเพิ่มความแม่นยำในการอ่านมุมโรเทชันให้สูงขึ้น แต่อย่างไรก็ตามพบว่าเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้ความแม่นยำ และแน่นอนเพียงพอสำหรับขอบเขตของการทดลองที่ทำอยู่